

Τετάρτη 23 Ιουλίου 1997, Τσέτνιγε Μαυροβούνιο. 3^ο Βαλκανικό Λειτουργικό Σχολείο «ο Άγιος Κλήμης Αχρίδος». Ιερά Μητρόπολη Μαυροβουνίου.

Σπυρίδων Μαρίνης. *Θεωρητικός της τέχνης.*

Γεννήθηκε στην Αθήνα και ζει στο Βέλο Κορινθίας όπου εργάζεται ως συντηρητής εικόνων.

Σπούδασε στην Αθήνα συντήρηση εικόνων και στο Παρίσι Ορθόδοξη Θεολογία (Ορθόδοξο Ινστιτούτο του Αγίου Σεργίου) και θεωρία της τέχνης. Είναι πτυχιούχος (master) της Σχολής Ανωτάτων Σπουδών στις Κοινωνικές Επιστήμες (Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales) με επιβλέποντα καθηγητή τον θεωρητικό της σημειολογίας της τέχνης Hubert Damisch και τίτλο εργασίας «*το ζεύγμα εικόνα-λόγος στην εικόνα της Μεταμόρφωσης*».

Κατά την διάρκεια των σπουδών του μελέτησε ιδιαίτερα την θεμελίωση της μεσαιωνικής ζωγραφικής με τον Jean-Claude Bonne (*αναπαράσταση και διακόσμηση στις τέχνες της μεσαιωνικής Δύσης*) και την ανθρωπολογία του ορατού με τον Georges Didi-Huberman (*η εξ επαφής ομοιότητα*). Το τελευταίο αυτό αντικείμενο μελέτης αφορούσε σε

ζητήματα τεχνικής φόρμας (κατά τον τύπο-σφραγίδα υπό το πρίσμα της κίνησης και της πράξης), γενεαλογικής φόρμας (σύμφωνα με το νομικό τρόπο της ομοιότητας στην ρωμαϊκή *imago*), ορατής φόρμας (όπως στην περίπτωση του αγίου Μανδηλίου) και αναχρονιστικής φόρμας, (κατά τον τρόπο με τον οποίο ο *τύπος* ανατρέπει την αισθητική έννοια του στυλ. Όλες αυτές οι συσχετίσεις παρουσίασαν, μέσα από τα κείμενα και τα έργα του Marcel Duchamp, την εριστική αποτελεσματικότητα της ομοιότητας του *τύπου* μέσα στην τέχνη του 20^{ου} αιώνα.

Μαθήτευσε για τρία χρόνια στο εργαστήρι εικόνων της Geneviève le Gouverneur και ήλθε σε επαφή με το γραπτό έργο του Λεωνίδα Ουσπένσκυ, το οποίο και μετέφρασε στα ελληνικά.

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

Μεταφράσεις.

- Λ. Ουσπένσκυ, «*προς την ενότητα;*», εκδ. Επτάλοφος, 1988.
- «*EIKONA Η ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ, Διάλογος μ' έναν εικονογράφο Λ. Α. Ουσπένσκυ*», εκδ. Παρουσία, 1991.
- Λ. Ουσπένσκυ, *Η θεολογία της εικόνας μέσα στην ορθόδοξη Εκκλησία*, εκδ. Αρμός, 1998.
- Μοναχ. Γρηγορίου Κρουγκ, *Σημειώσεις ενός εικονογράφου*, εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος, 1998.
- *Η εικόνα στο φως της ορθόδοξης ερμηνείας. Ανάλεκτα Λ. Ουσπένσκυ*, (μετάφραση-επιμέλεια), εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος, 1999.
- Νικολάου Ozoline, *Η ιστορία μιας εικόνας, Η εικόνα της Πεντηκοστής*, (διδακτ. Διατριβή, Σορβόννη), εκδ. Αρμός, 2010.

Δοκίμια

- «Γνωρίζεις την εικόνα;», Αθήνα 1993.
- «Νεοβυζαντινισμός, Πρωτοπορία ή Kitsch;», εκδ. Αρμός, 1996.
- «Αγιογράφος-Συντηρητής έργων τέχνης», εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος, 1999.
- «Ίδού ο Νυμφίος», εκδ. Ακρίτας, 2002.
- Όσιος Ιερώνυμος, ο υπερασπιστής της ορθοδοξίας, εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος, 2011.
- Από την αίσθηση στην υπέρβαση. Θεοτοκόπουλος ο Έλληνας ζωγραφίζει τον άγιο Ιερώνυμο, Αθήνα 2014.
- Όσιος Ιερώνυμος, Βίος και παρακλητικός κανών, εκδ. Νεκτ. Παναγόπουλος, 2015.